

Дякую я Богові за маму...

Медіа-огляд літературно-художніх видань до Дня матері

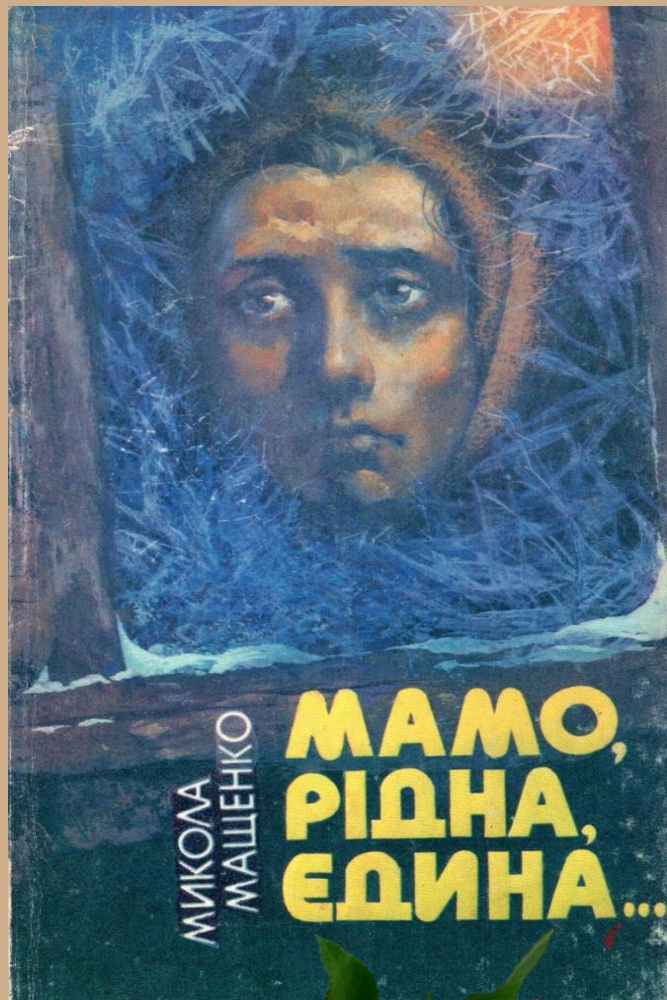

Мама... Найтепліше, найсвятіше слово для кожної людини, символ любові і ласки, ніжності і найвірнішого кохання. Мати дарує дитині життя, надихає на добрі справи, віддає все, що має: тепло своєї душі, своє серце і безмежну любов. Її колискові супроводжують нас протягом всього життя, а мудре слово допомагає долати труднощі...

У другу неділю травня (в 2019 році – 12 травня) в Україні, відповідно до Указу Президента України від 10 травня 1999 року № 489/99, святкують День матері. Це свято – чудова нагода висловити свою подяку й безмежну вдячність за все, що роблять для нас наші мами, за їх любов і розуміння. Повернути їм хоч частинку тієї любові і ласки, якою вони все життя огортають своїх дітей.

Пропонуємо Вашій увазі добірку літературно-художніх творів, присвячену матерям та образу матері, як вічному уособленню безкорисливої любові і відданості.

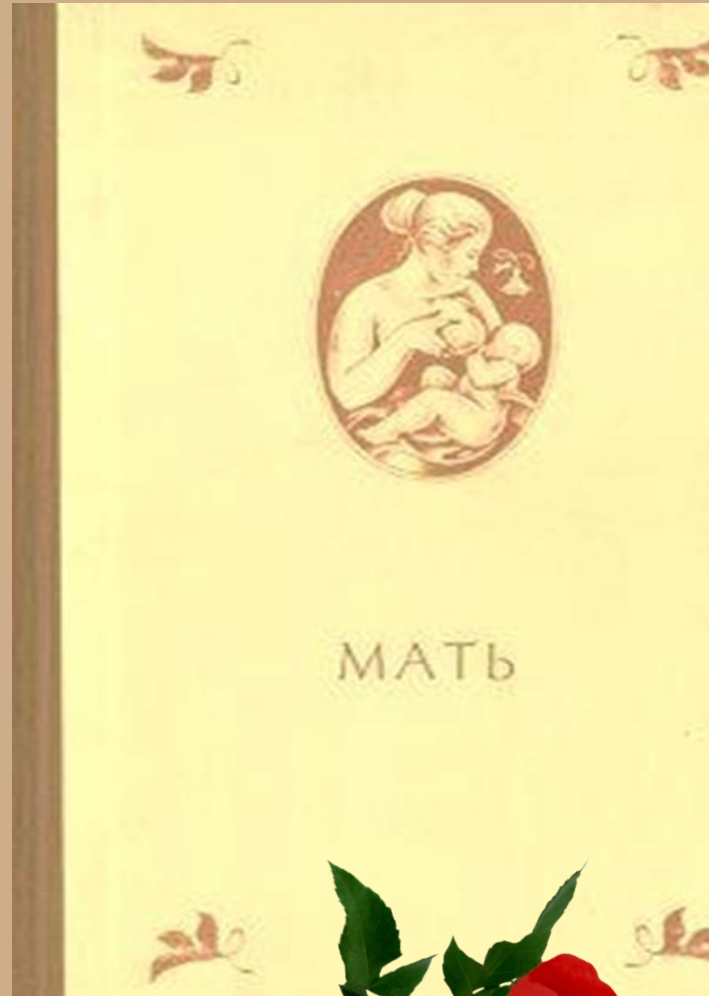
Мащенко М. П. Мамо, рідна, єдина... : повісті / Микола Мащенко ; [ред. Ю. Г. Попсуєнко ; авт. передм.: І. Драч, І. Миколайчук ; худож.: Е. А. Васильєв, П. А. Крисаченко]. — Київ : Молодь, 1991. — 96 с.

«Тепер у мами стало десятеро дітлахів — клопоту море, проте це був найщасливіший час у нашому житті. Досі не можу збагнути того дива — як мама змогла споріднити десяткох дітей від трьох матерів, від двох батьків, як зуміла вона навчити нас любити одне одного протягом усього життя?

І досі не можу не захоплюватися цим її святим материнським подвигом».

Микола Мащенко «Мамо, рідна, єдина...»

**Мать : стихотворения русских и советских поэтов о матери
/ [сост., авт. предисл. В. Коротаев ; худож. В. Сергеев]. —
Москва : Молодая гвардия, 1979. — 208 с. : ил.**

*Никаких гимназий не кончала,
Бога от попа не отличала,
Лишь детей рожала да качала,
Но жила, одну мечту тая:
Вырастут, и в этой жизни серой
Будут мерить самой строгой мерой,
Будут верить самой светлой верой
Дочери твои и сыновья.*

Николай Старшинов «Матери»

Закруткин В. А. Матерь человеческая : повести, рассказы / Виталий Закруткин ; авт. предисл. А. Дымшиц ; худож. Г. В. Шотина. — Москва : Сов. Россия, 1983. — 320 с. : ил., портр.

«Исчезнут на земле войны, не будет убийств, грабежей, лжи, коварства, клеветы. Белые, черные и желтые люди станут людьми-братьями. Они не будут знать ни угнетения, ни голода, ни унижающей человека нищеты. Они обретут радость, счастье и мир.

Так будет. И, может, тогда не выдуманной художниками мадонне воздвигнут благодарные люди самый прекрасный, самый величественный монумент, а ей, женщине-труженице земли. Соберут белые, черные и желтые люди-братья все золото мира, все драгоценные камни, все дары морей, океанов и недр земли, и, сотворенный гением новых неведомых творцов, засияет над землей образ Матери Человеческой, нашей нетленной веры, нашей надежды, вечной нашей любви...»

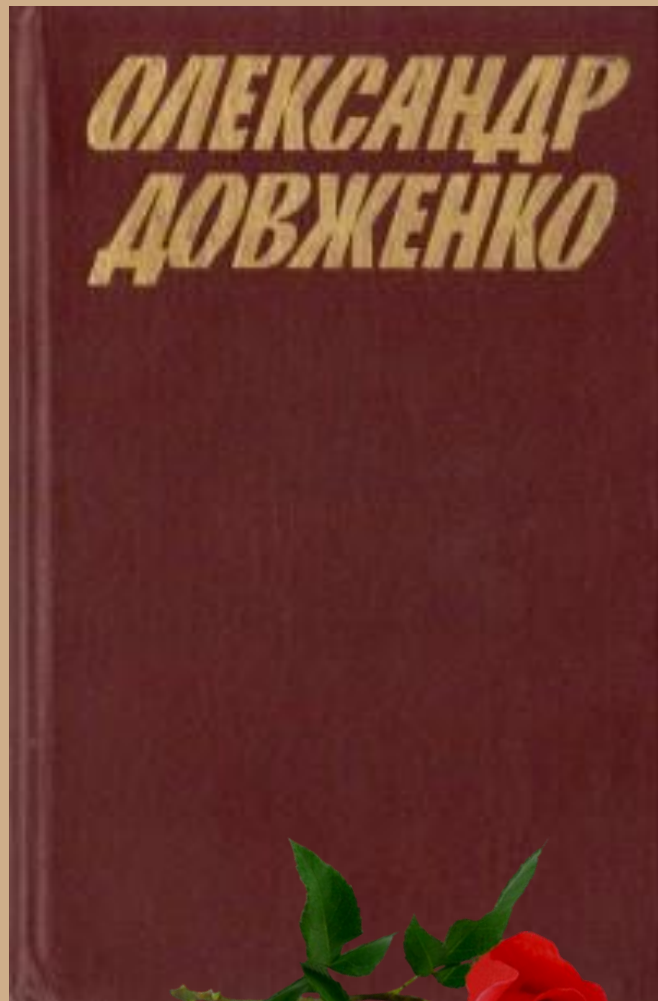
Виталий Закруткин «Матерь человеческая»

Гуменна Д. К. Благослови, Мати! : казка-есеї / Докія Гуменна. — Репр. вид. — Київ : КМ Academia, 1995. — 288 с.

«... благослови, Мати, благослови! В українському повітрі й далі лунає цей охоронний виголос. Хоч і змінилися часи, стали настовбурчені, але всередині свого роду жінка-мати й далі залишається жрицею у весільному ритуалі. На все мусить бути її благословення».

Докія Гуменна «Благослови, Мати! »

Довженко О. П. Твори : в 5 т. Т. 3 : Кіноповість. Драматичні твори. Оповідання / Олександр Довженко ; ред. О. М. Підсуха ; упоряд. Ю. І. Солнцева. — Київ : Дніпро, 1984. — 364 с.

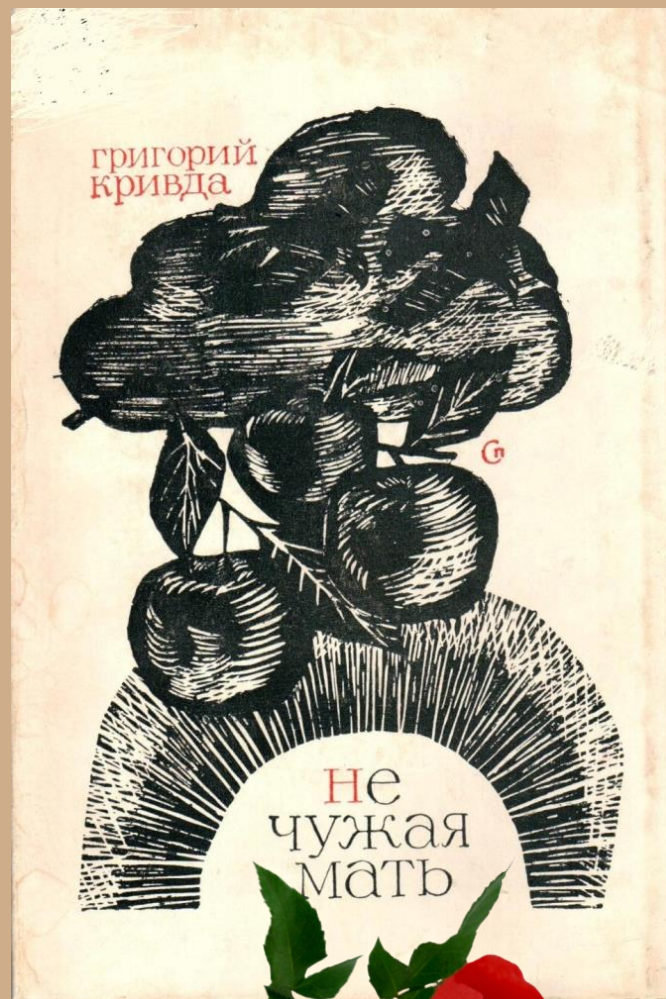
«Перед нею проходило військо без шапок. Шанували материнство, ідучи до бою. Ревіли гармати. Сонце сніги червонило. Од гарматного реву обсипався іній, і казкові сніжинки падали на материні розплющені очі.

І хто ж не поклониться з живих і прийдешніх невмирущій красі Марії Стоянихи, матері, що просила милостиню для дітей чужих? Погляньте, ось вона висить перед нами, возноситься над рідною мерзлою землею. Руки її маленькі і ніжні, з довгими красивими пучками, оті самі трудящі руки, що так багато сотворили хліба, прядива й насіння, простяглися долонями трохи вперед.

— Нема вже, діточки, нічого. Все віддала, щастя вам, доле».

Олександр Довженко «Мати»

**Кривда Г. Ф. Не чужая мать : повесть рассказы : пер. с укр.
/ Григорий Кривда. — Москва : Сов. писатель, 1965. —
184 с.**

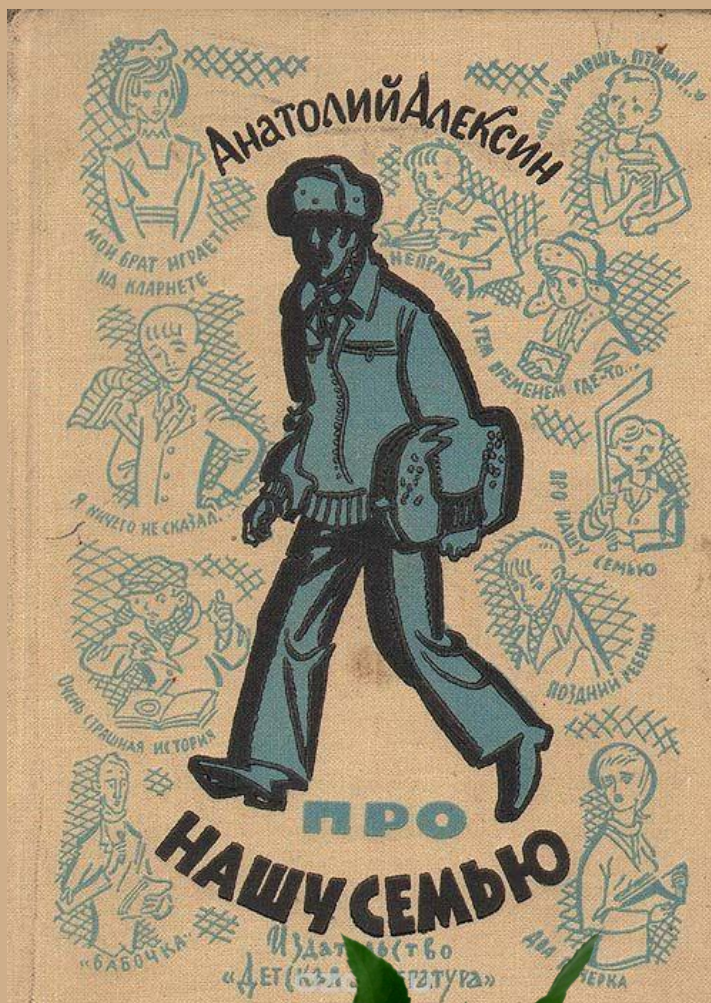
«Мать!

***Сколько в сердце твоём сможет вместиться радости и печали,
любви и грусти! Какое надо иметь сердце, чтобы всю жизнь любить и
ненавидеть, верить и терять веру, находить и терять на веки! Какое
надо иметь сердце, чтобы всю жизнь среди хаоса звуков слышать
шаги своих детей!***

Шаги... шаги... шаги...

Они отзываются в тебе вечной болью, они не дают тебе покоя».

Григорий Кривда «Не чужая мать»

Алексин А. Г. Про нашу семью : повести и рассказы / Анатолий Алексин ; авт. предисл. А. Мусатов ; худож. Л. Токмаков. — Москва : Дет. лит., 1972. — 328 с. : ил.

«Я учусь в той же школе, где когда-то учились мама и папа. Папу почему-то никто не запомнил. А маму запомнили многие. "У нее были прекрасные внешние данные!" — сказала как-то учительница литературы, которая заодно руководит у нас драматическим кружком. И придирчиво оглядела меня. Это было бы еще ничего: за "внешние данные" пока что отметок не ставят, но оказалось, что и внутренние данные у мамы были гораздо лучше, чем у меня. К примеру, все помнили, что мама никогда не гоняла клюшкой консервные банки и не любила играть в "расшибалочку"».

Анатолий Алексин «Про нашу семью»

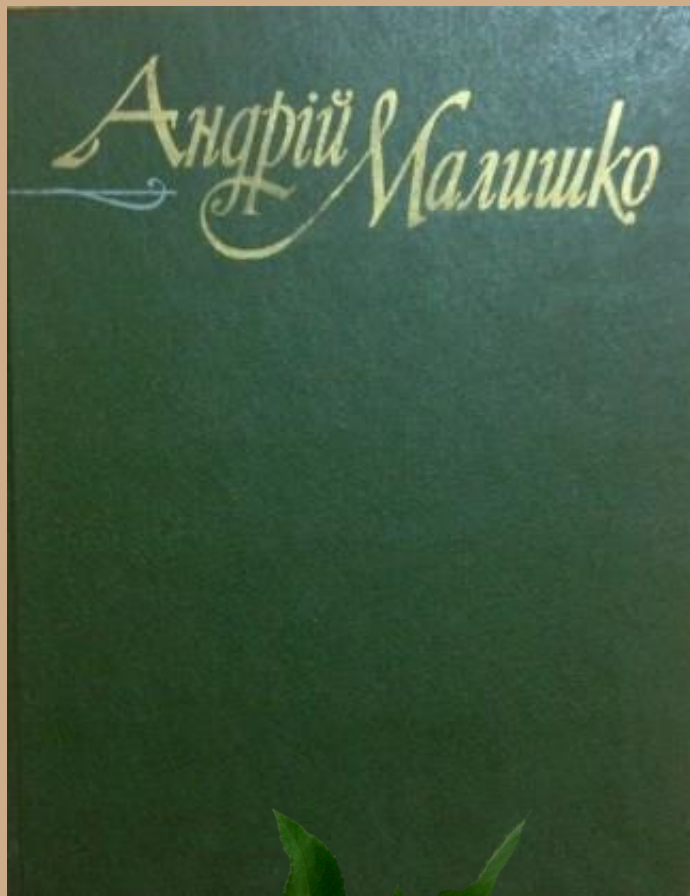

Хвильовий М. Г. Я (Романтика) ; Вальдшнепи : вибрані твори / Микола Хвильовий. — Київ : Знання, 2016. — 319 с. — (Класна література).

«Моя мати — наївність, тиха жура і добрість безмежна. (Це я добре пам'ятаю!). І мій неможливий біль, і моя незносна мука тепліють у лампаді фанатизму перед цим прекрасним печальним образом.»

Микола Хвильовий «Я (Романтика)»

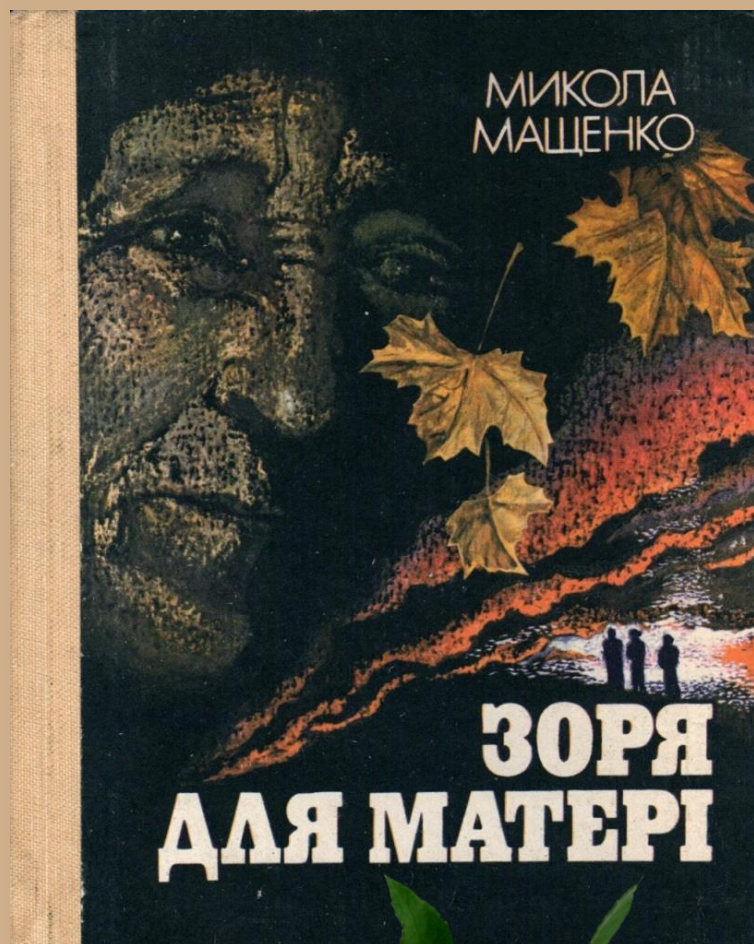

**Малишко А. С. Твори : в 5 т. Т. 2 / Андрій Малишко ;
[упоряд. В. А. Малишко ; авт. прим. А. Є. Кравченко]. —
Київ : Дніпро, 1987. — 412 с.**

***Рідна мати моя, ти ночей не доспала,
Ти водила мене у поля край села,
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя дала.
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.***

Андрій Малишко «Пісня про рушник»

Мащенко М. П. Зоря для матері : новели, оповідання, нариси / Микола Мащенко. — Київ : Молодь, 1983. — 198 с. : іл.

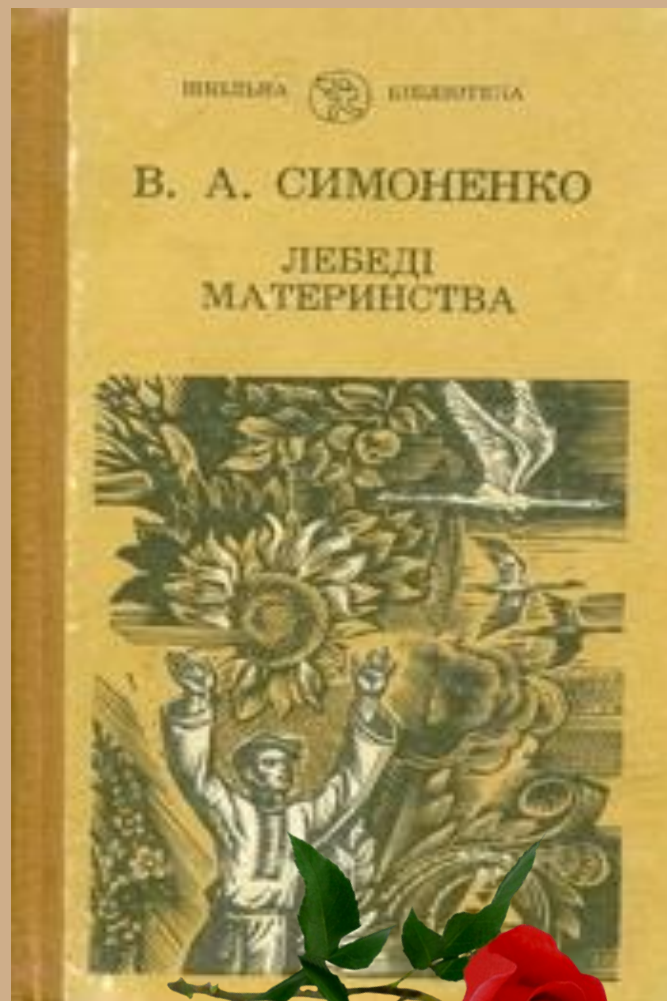
«... мама повернулася з роботи. Була вона і голодна, і стомлена. Та як побачила цілу гору білих коржів на столі, збагнула все, і втому наче хто рукою зняв. Але сама до столу не сіла. Метнулася з хати, покликала сусідок, чиї сини вже ніколи не напечуть їм коржів — ні білих, ні чорних...

Сидять три матері за столом, їдять коржі і плачуть.

— Отяке тобі, синку, щастя випало. Велике-превелике...

Усе життя мені випадає щастя. І я знаю: то за велику любов до мами».

Микола Мащенко «Коржі для мами»

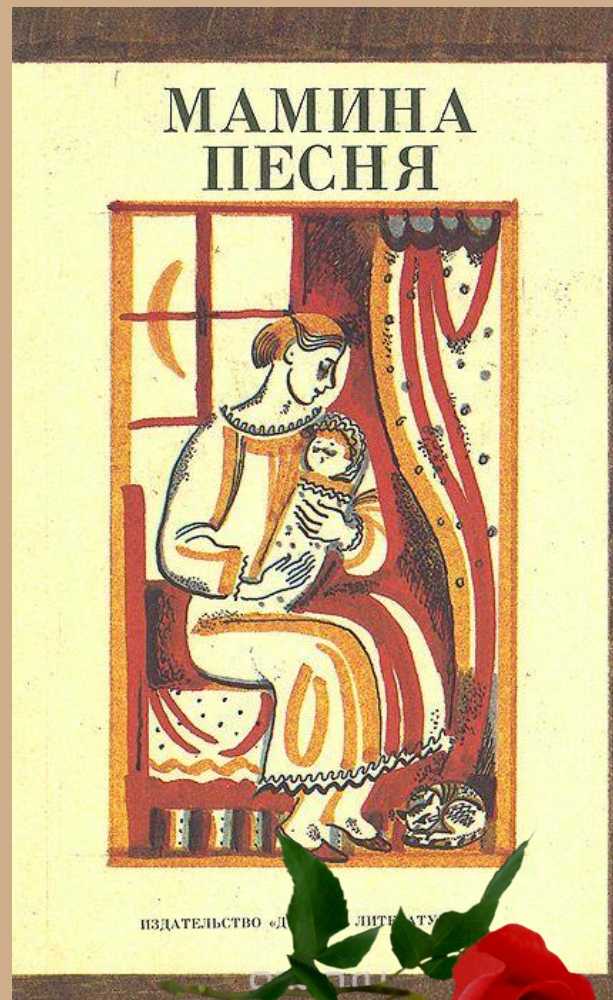

Симоненко В. А. Лебеді материнства : поезія, проза / В. А. Симоненко ; [авт. передм. О. Гончар]. — Дніпропетровськ : Промінь, 1989. — 224 с. : портр., рис. — (Шкільна бібліотека).

*Легкі зморшки обличчя вкрили —
Наче праці тяжкої слід...
Але в кожному русі — сила.
В очах юності видно слід.*

*Я таку тебе завжди бачу,
Образ в серці такий несу —
Материнську любов гарячу
І твоєї душі красу.*

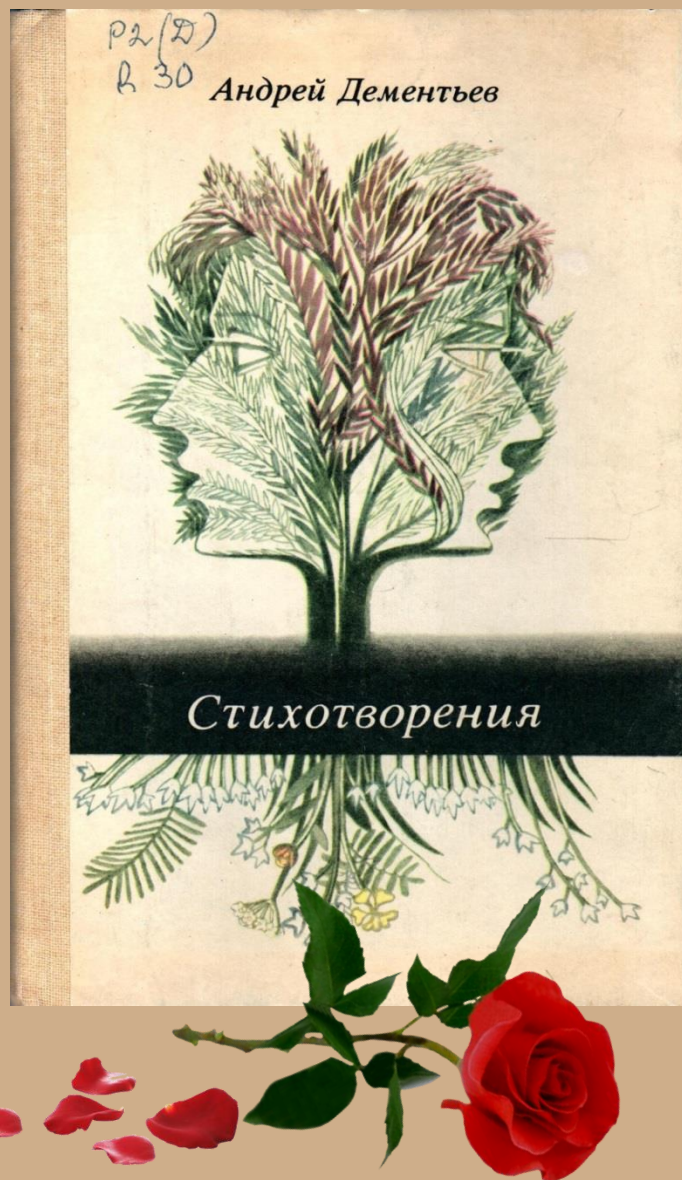
Василь Симоненко «Матері»

**Мамина песня : колыбельные песни народов СССР
/ [сост. В. Александров ; худож. Г. Дмитриева]. — Москва :
Детская литература, 1989. — 128 с. : ил.**

*Мать сыночка все качала
И, качая, напевала:
«Спать давно, мой милый, надо,
Спи спокойно, мама рядом.
Я тебя и накормила.
И одела, и умыла,
Зыбку медленно качаю...
Спи, сыночек! Баю-баю!»*

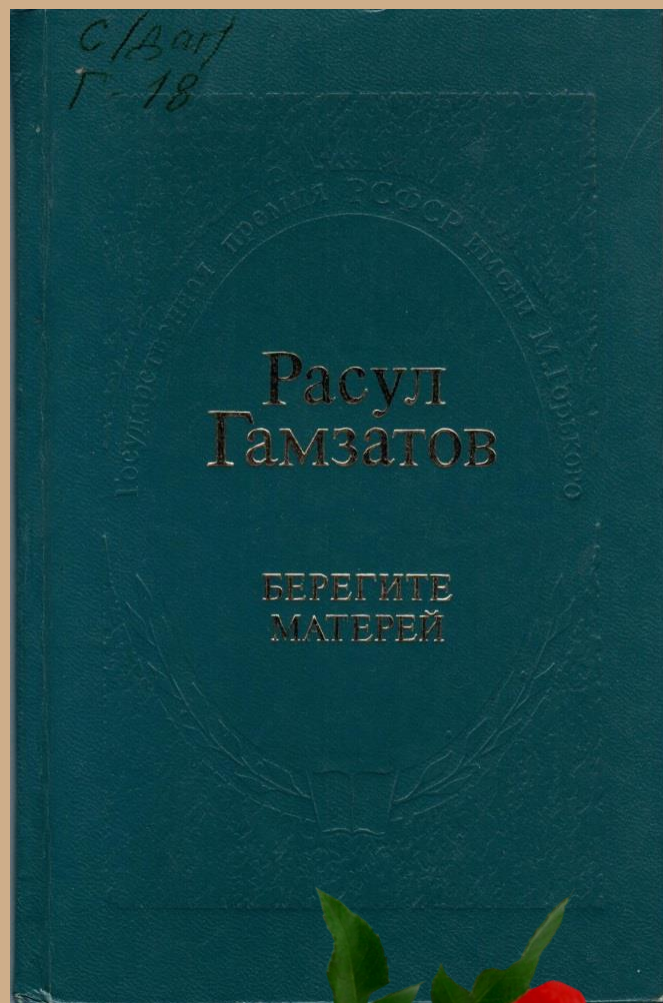
Яков Щеголев «Баю-баю»

Дементьев А. Д. Стихотворения : для среднего и старшего возраста / Андрей Дементьев ; худож. Л. Бирюков. — Москва : Дет. лит., 1985. — 112 с. : рис.

*Руки мамы.
Люблю их с детства.
Где б дорога моя ни шла,
Никуда мне от них не деться,
От душистого их тепла.
Руки мамы.
В морщинках, в родинках.
Сколько вынесли вы, любя...
С этих рук
Я увидел Родину,
Так похожую на тебя,
Мама...*

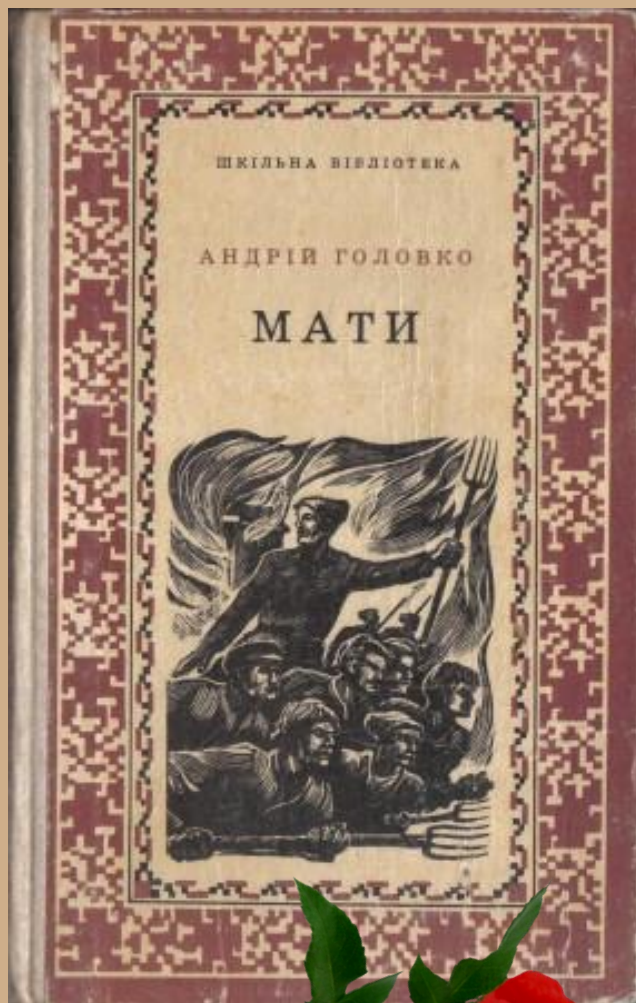
Андрей Дементьев «Руки мамы»

Гамзатов Р. Берегите матерей : поэма / Расул Гамзатов ; пер. с авар. Ю. Нейман ; худож. Л. Ф. Шканов. — Москва : Сов. Россия, 1982. — 72 с. — (Лауреаты Гос. премии РСФСР им. М. Горького).

*Слово это — зов и заклинанье,
В этом слове — сущего душа.
Это — искра первая сознанья,
Первая улыбка малыша.
Слово это пусть всегда пребудет
И, пробившись сквозь любой затор,
Даже в сердце каменном пробудит
Заглушенной совести укор.
Слово это сроду не обманет,
В нем сокрыто жизни существо.
В нем — исток всего. Ему конца нет.
Встаньте!..
Я произношу его:
«Мама!»*

Расул Гамзатов «Берегите матерей»

Головко, А. В. Мати : роман / Андрій Головко ; [авт. передм. І. Зуб]. — Київ : Дніпро, 1973. — 284 с. — (Шкільна бібліотека).

«Тихо та ясно у материній душі. І така тиха, зоряна й ясна ніч. А в ній у голубім сяйві юрбою бродять дівчата молоді з піснями лункими. Аж заслухається Катря і сидить, як заворожена, а в душі бродять юрбами — отак, як дівчата з піснями, радісні та співливі материні думи».

Андрій Головко «Мати»

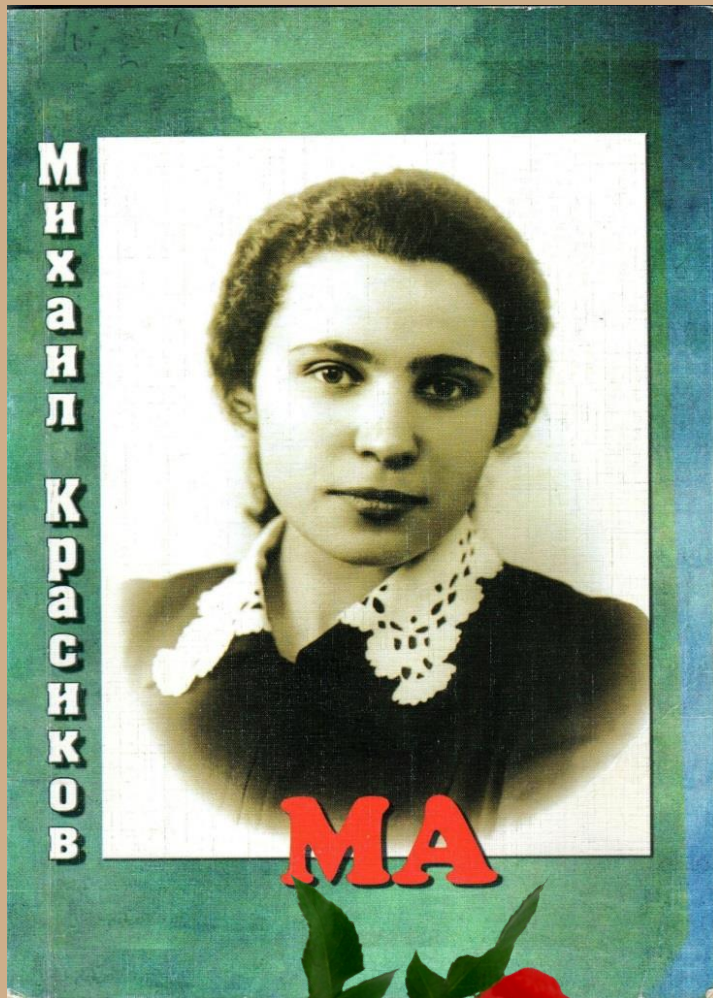
Думбадзе Н. В. Я вижу солнце ; Не бойся, мама! : романы / Нодар Думбадзе ; [пер. с груз. З. Г. Ахвледиани ; худож. В. Н. Павлик]. — Киев : Рад. школа, 1990. — 304 с. : ил.

«У Джакели матери нет, я ему твою фотографию показывал; говорит, на маму похожа. Как же, говорю, моя мать может походить на твою, она же русская. А он говорит — глазами похожа. Стало быть, правда это, не станет же он врать, да и польза-то какая? Джакели, когда нужно, клянется матерью. «Клянусь мамой!» — значит, все, что он сказал, святая правда».

Нодар Думбадзе «Не бойся, мама!»

Красиков, М. М. Ма : стихи о Главном / Михаил Красиков. — Харьков : Эксклюзив, 2009. — 76 с.

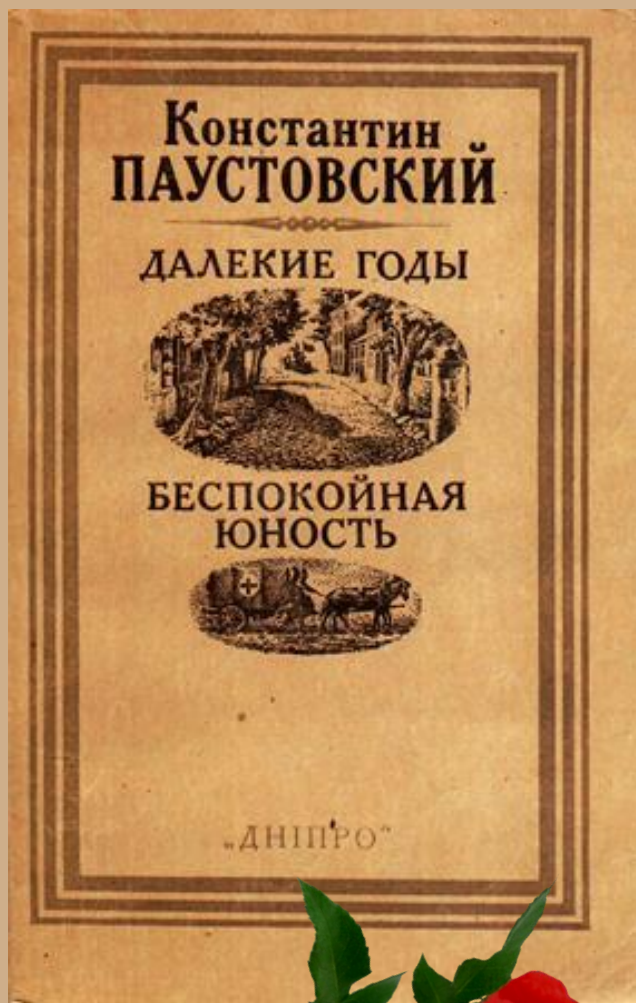
Мамочка!

Скоро нечего будет стричь.

*Не утолит мой голод
по твоей улыбке,
каждому твоему
жесту и слову.*

*А часы моего бытия
и так рвутся в прошлое,
когда ты была рядом,
а я тебя почти не замечал,
погрузившись в вечные свои
книги и рукописи,
которые могут все,
кроме самого простого –
вернуть теплоту
твоей руки,...
глядящей мои
недостриженные волосы.*

Михаил Красиков «Никто мне не скажет»

Паустовский К. Г. Далекие годы ; Беспокойная юность : повести / Константин Паустовский. — Киев : Дніпро, 1987. — 510 с.

«... почти у всех только что родивших женщин лицо становится, хотя бы ненадолго, красивым и спокойным. Должно быть, эта красота материнства пленила великих художников Возрождения -- Рафаэля, Леонардо и Боттичели, -- когда они писали своих мадонн».

Константин Паустовский «Беспокойная юность»

Вербицкая А. А. Мать или дочь / А. Вербицкая. — Київ : Борисфен, 1995. — 604 с.

«... вспоминаю своих подруг, их детей, их взаимные отношения. Картина та же. Матери вечно в чем-то виноваты, вечно что-то искупают, словно дают не считая. Дети берут все как должное, и если им это кажется мало, то они требуют большего» .

Анастасия Вербицкая «Мать или дочь»

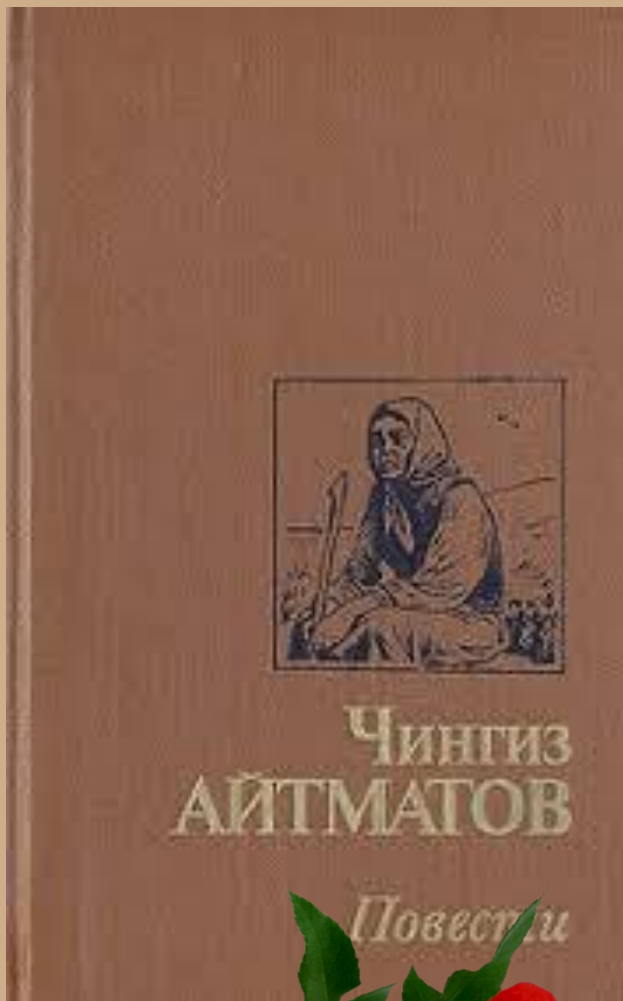

Олійник Б. І. Сива ластівка : поезія про матір / Борис Олійник ; авт. передм. А. Шевченко ; худож. Ю. Чеканюк. — Київ : Веселка, 1979. —104 с. : іл.

*Рід наш — з кореня верби,
Не шукай древніше знаті:
На фамільному гербі
Ми карбуєм вічне: «Мати!»
В чорнім горі і журі
Віру нашу не підтяти:
Умирають матері,
Та не вмере ніколи Мати!
В чорнім горі і журі
Віру нашу не підтяти:
Умирають матері,
Та не вмере ніколи Мати!*

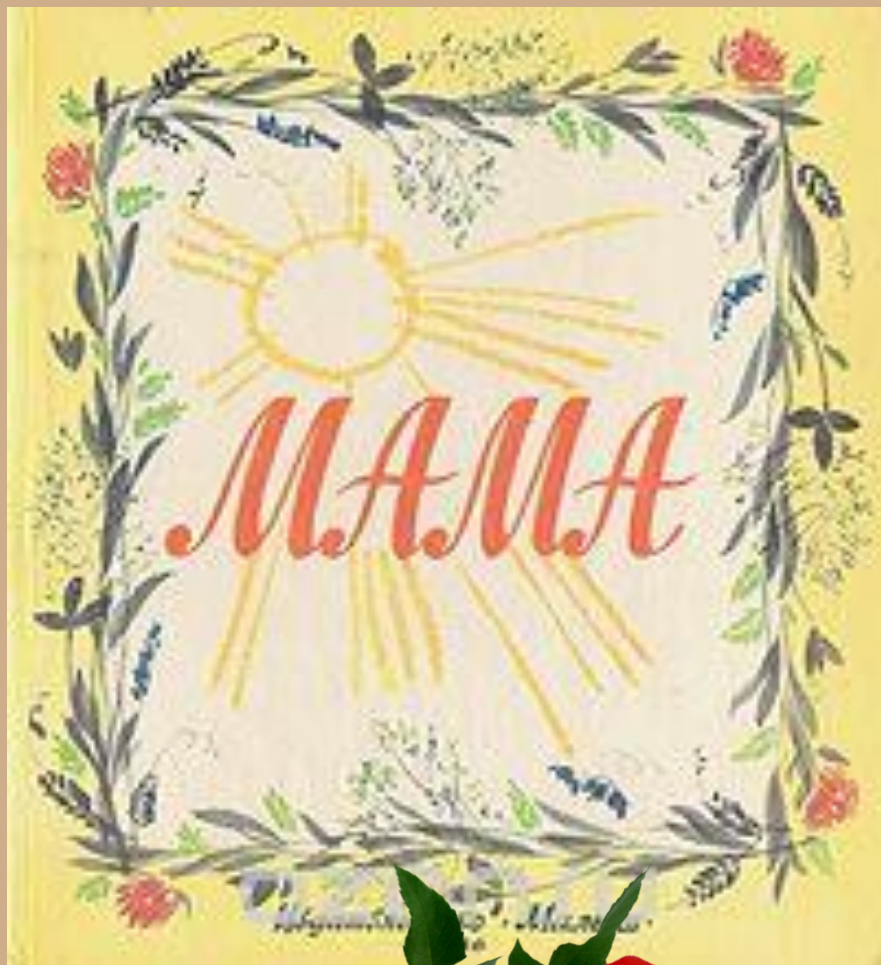
Борис Олійник «Чорний вітер»

Айтматов Ч. Т. Повести / Чингиз Айтматов ;
[авт. предисл. В. Коркин ; худож. А. Дудин]. — Москва :
Худож. лит., 1989. — 432 с. : ил. — (Тебе, юность!).

*«... материнское счастье идет от народного счастья, как
стебель от корней. Нет материнской судьбы без народной
судьбы. Я и сейчас не отрекусь от этой своей веры, что бы
ни пережила, как бы круто жизнь не обошлась со мной.
Народ жив, потому и я жива...»*

Чингиз Айтматов «Материнское поле»

**Мама : стихи, рассказы, сказки / сост. Л. Рачёва ;
худож. В. Дугин. — Москва : Малыш, 1986. — 136 с. :
ил.**

«Мама!

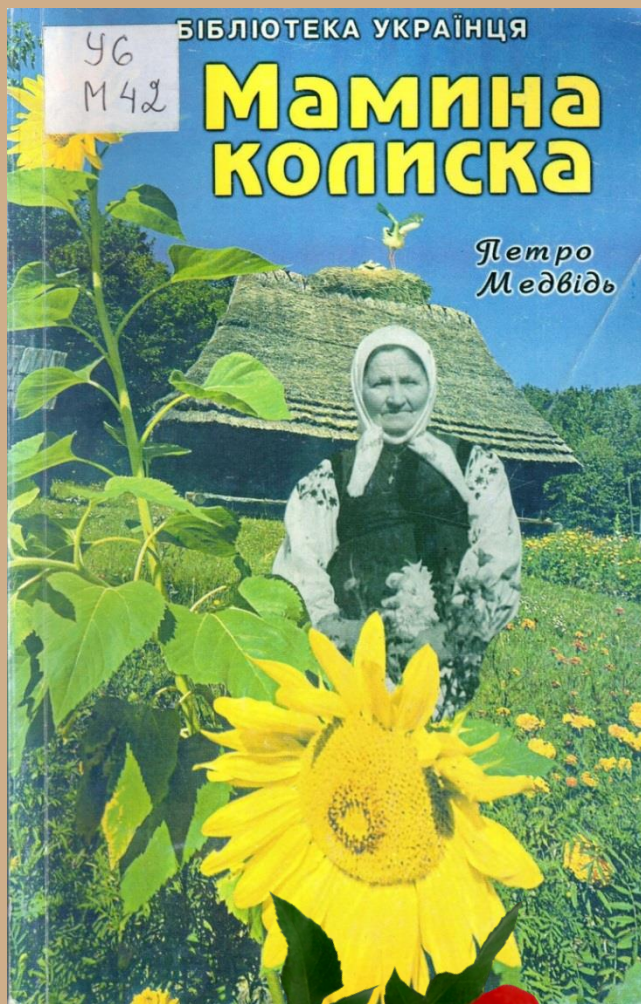
Самое прекрасное слово на земле — мама.

***Это первое слово, которое произносит человек, и оно
звучит на всех языках мира одинаково нежно.***

***У мамы самые добрые и ласковые руки, они всё умеют. У
мамы самое верное и чуткое сердце — в нём никогда не
гаснет любовь, оно ни к чему не остаётся равнодушным.***

***И сколько бы ни было тебе лет — пять или пятьдесят, тебе
всегда нужна мать, её ласка, её взгляд. И чем больше твоя
любовь к матери, тем радостнее и светлее жизнь».***

Зоя Воскресенская «Сердце матери»

Медвідь П. Мамина колиска : спогад-есе / Петро Медвідь ; [літ. ред. І. Власенко ; ред. Л. Чумак]. — Київ : Бібліотека українця, 1999. — 100 с. — (Бібліотека українця).

«Мамо, матінко, матусю! Спасибі Вам, що Ви є, що подарували нам нелегку, щасливу долю, за Ваше благословіння у світ широкий.

У дитинстві ми соромилися, та й не вміли говорити матері про любов до неї, бо навіть не знали, як передати словами ті почуття, які з роками все буйніше розросталися у нашому серці. Це було чимось природним, само собою зрозумілим, як сонячне тепло або ковток води з криниці. Вже з перших днів свого життя ми починаємо усвідомлювати, що найдорожча і незамінна людина на землі — це Мати».

Петро Медвідь «Мамина колиска»

Дорогі матері, прийміть нашу безмежну шану і найщиріші вітання! Дякуємо Вам за безмежну, як море, любов, що є для нас одвічним життєвим оберегом.

Нехай у Ваших очах не гаснуть усмішки! Від усієї душі бажаємо Вам здоров'я, щастя, надійної чоловічої підтримки, домашнього вогнища, родинного благополуччя, взаєморозуміння і відповідного тепла від своїх дітей.

***Цілуєм Ваші руки золоті,
Чоло у зморшках, сивину на скронях...
Ви — найдорожчі наші у житті!
З любов'ю світ тримаєте в долонях!***

Тетяна Строкач

З представленими в медіа-огляді виданнями
Ви можете познайомиться в бібліотеці
НТУ «ХПІ».

Детальна інформація про місце знаходження
книг у електронному каталозі бібліотеки на
сайті: <http://library.kpi.kharkov.ua>

При підготовці медіо-огляду
використано матеріали з сайтів:

<http://lib.ukrsd.com.ua>
<https://www.livelib.ru>
<https://mala.storinka.org>

та ін.

